

Ühhe Nekruti Jummalaga jatmisse - Laul Sõa aial.

Mo süddä aiab väljiste,
Siit lahfudes, mo werre,
Sest minna lähhän soase
Ja armastan mo perre.

Sepärast keik fa tullewad
Mind minniat veel waatma,
Mo ommased, mo wannemad,
Ja kippuwad mind saatma.

Ja minna õhkar süddamest;
Teid õnnistago Jummal!
Oõ wotke unnustada sest,
Mis ollin, wayhest rumma!

Mo nutto - silm siis römoga
Lööb woera te peál' waatma,
Ja sotta lähhän kartmatta
Teil' rahho wålja saatma.

Ning, et fa lähhingattes ma
Woin iggal puhkel surra,
Ei siiski teid ma unmusta,
Teid meles, hoiskan hurga!

Ja murran, murran mis on ees,
Kui föddimas ma ollen —
Mo Keisri au mo föddames,
Keik mahhalua polsen.

On agga lähhing möda lävid,
Siis helde ta mo süddä;
Sest usk, mis nenda wapraks teind,
Se tallitseb fa wiöhha.

Kes siis mo ette juhturwad,
Neil' abbi püan anda;
Sest kurja neile tehha, pat,
Kes ei woi wasto panna.